

Sygn. akt V CSK 472/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Banku (...) S.A. w G.

przeciwko A. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 21 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 kwietnia 2017 r. naruszenie art. 69 ust 2 pkt 2 i 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz.U.2015.128, obecnie jedn. tekst: Dz.U.2017.1876, ze zm. - dalej: „Prawo bankowe”) w zw. z art. 353¹ k.c.,

naruszenie art. 65 § 2 k.c. w zw. z art. 69 ust. 1, ust. 2 pkt 4a i ust. 3 Prawa bankowego, naruszenie art. 75 § 1 Prawa bankowego, naruszenie art. 358 § 1, 2 i 3 k.c. w zw. z art. 354 § 1 k.c. i art. 56 k.c. oraz naruszenie art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z 386 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c.

Formułując wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej strona powodowa powołała się na przesłanki, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.: wystąpienie istotnych zagadnień prawnych i potrzebę wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz rozbieżności w orzecznictwie sądów. Zdaniem strony powodowej rozstrzygnięcie sprawy wymaga udzielenia przez Sąd Najwyższy odpowiedzi na pytania:

- czy indeksacja stanowi zawsze klauzulę waloryzacyjną, czy też umowa kredytu hipotecznego indeksowanego do waluty obcej stanowi umowę *sui generis* ukształtowaną w praktyce bankowej w ramach zasady swobody umów, a następnie wprowadzoną przez ustawodawcę do kategorii umów nazwanych (art. 69 ust. 2 i 3 Prawa bankowego), zaś kwalifikacja indeksacji jako waloryzacji uzależniona jest od tego, w jaki sposób zostało sformułowane konkretne postanowienie umowne w tym przedmiocie;

- jaki jest charakter uprawnień dłużnika i wierzyciela, wynikających z art. 358 § 1, 2 i 3 k.c., w szczególności, czy uprawnienia te powinny być realizowane na etapie dochodzenia roszczenia o zapłatę i uwzględnione w wydanym rozstrzygnięciu przez sąd, czy też odnoszą się one wyłącznie do chwili faktycznego spełnienia świadczenia, wobec czego nie mają zastosowania na etapie wyrokowania i tym samym nie znajdują odzwierciedlenia w sentencji wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Zagadnienia przedstawione przez stronę powodową, mimo ich obszernej motywacji, nie mogą być uznane za wykazujące wskazane wyżej cechy.

Zobowiązanie pozwanego w umowie kredytu zawartej ze stroną powodową zostało wyrażone w walucie polskiej, a jedynie jego saldo miało być przeliczane według „kursu kupna CHF”. Nie było zatem podstaw do dochodzenia od pozwanego na podstawie tej umowy zapłaty we frankach szwajcarskich, dlatego Sąd Apelacyjny niewątpliwie trafnie za w pełni zasadne uznał oddalenie w sprawie powództwa opiewającego na franki szwajcarskie. Wobec oczywistej zasadności oddalenia z tej przyczyny powództwa, zbędne było rozstrzyganie w sprawie zagadnień sformułowanych w skardze, jak też podejmowanie postulowanej w skardze wykładni w celu rozstrzygnięcia tych zagadnień.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw